

NIEUW BOEKJE MET TEKSTEN UIT OUDE DOOS

„Troubadour” zingt mee in zijn hutje aan de zee

LAUWERSOOG - „Mijn grootvaders klok was een deftige klok, met haar uurwerk zo goed en sekuur. Zij liep zo geregeld...lala lalala la”. Hebt u dat ook wel eens: dat de melodie er nog geheid in zit van vroeger, maar dat u op zeker moment de preciese woorden niet verder weet? Zo gaat dat. Je wordt steeds vergeetachtiger, naarmate je grootvader en zijn tikketak langer persoonlijk gekend hebt. Een kwestie van leeftijd, geef dat maar toe.

David Hartsema (60, nationaal bekend in 1969 door zijn eigen Songfestival-hit „De troubadour”), is dat liefdevolle gevoel t.a.v. oude liedjes kennelijk meermalen deelachtig geworden. Hij wilde ouderen, zijn leeftijdgenoten en de jongere generatie (die wellicht dank zij Conamus ook eerbied voor het oude Nederlandse lied is gaan koesteren) ook dat plezier doen. Daarom verzamelde de dichter-schrijver uit Zoutkamp (nu te Lauwersoog toch weer een hutje aan de zee bewonend) teksten uit de oude doos in een boekje om dat in eigen beheer uit te geven.

Zo komen wij eindelijk precies te weten, wat grootvaders klok verder heeft bezielde, in die „negentig jaar”. Ja, dat hadden we daarnet in plaats van die „lalala la” moeten zingen. „Nimmer ledig of lui gaf zij nimmer de brui”, voordat „d'oude van d'aarde verdween”. In coupletten, die qua tekst voor menigeen nieuw zullen zijn. Dank zij Hartsema's boekje kan men nu, als men niet voelt voor inhaken en meedinen, op ouderwetse bruiloften en partijen in ieder geval met de mond verantwoord nostalgisch meebewegen.

Zestig vaderlandse wijsjes en vijftien buitenlandse evergreens verzamelde deze jongste troubadour van „Liedjes

DAVID HARTSEMA
*...ze spelen me nog
steeds door het hoofd...*

van vroeger”. Plus een aantal fragmenten, die de samensteller in een lange inleiding citeert en bijna niet met de rest van het liedje op de volgende 113 bladzijden terugkeren. Zo ontbreekt daarin de volledige tekst van „Mens durf te leven”, volgens Hartsema een van de mooiste liedjes ooit in het Nederlands geschreven.

Zo te zien, zit er nog wel een tweede boekje in dus...

Deze uitgave begint met Het hutje bij de zee en leidt dan via Schuintamboer, Een arme weesmeisje, Kobus, naar Het leven van een werkmans, in schril contrast met 't Aristocratie, ingebed tussen Moeders brief en Het broekje van Jantje. Catootje, Anne Marieken en Madelein genieten vervolgens niet gering te achten buitenlandse concurrentie van John Brown, Old Mac Donald en Ami Pierrot, waarna Lili Marleen en Sarie Marijs het heimwee naar vroeger van een laatste accent voorzien.

„O, bring mij terug naar die ouwe tijd...” Hartsema's boekje kan daarbij dienen als

woordengids, als u zelf over voldoende melodisch houvast beschikt, want de notenballen staan er niet bij. Dáárvóór moet u bij een muziekuitegever zijn, die u wellicht goedkoper aan een partituur van uw keuze kan helpen, maar voor deze prijs stellig niet aan dit vrij chique uitgevoerde tekstboekje uit grootvaders tijd.

„Liedjes van vroeger”, opgetekend door David Hartsema, 118 pag., geb. f 18,30, giro 2147030 t.n.v. uitg. S.W. Mollema, Hoofdstraat 15, Leens (druk De Marne).